

[Aksel Larsen.]

ikke er Udtryk for dette specielle Synspunkt, men forudsætter, at Historien bliver opretholdt.

Man kunde ogsaa dertil føje, at der aldeles ingen Garanti ligger deri, at i Fremtiden maa der kun bruges 250 000 Kr. om Aaret. Der er heller ingen Garanti i de 750 000 Kr. Undervisningsministeren siger, at Teatret skal ind under Budgettets Tugt og Tvang, men hver eneste her tilstedeværende ved jo, at dette intet andet er end en tom Frase, at Budgettet ikke bliver overholdt, men bliver overskredet, og det bliver det, enten der i dette Tilfælde staaer 750 000 Kr., eller der staaer 250 000 Kr. Vi saa jo, hvordan det gik med Dobbeltsceneordningen; der var det ogsaa fastsat, at saa og saa meget maatte der bruges og ikke mere, og hvordan blev Budgettet holdt?

Nej, der er ingen Fare i den Retning. Hvis man er af den Mening, at den borgerlige Kultur skal forsøges holdt i Live paa den Maade, ja, saa vil man naturligvis ogsaa forstrække Teatret med de dertil nødvendige Beløb. Men i øvrigt saa siger netop disse Mindretalsforslag jo, at der skal fortsat bevilges Penge til Teatret, og det er vi Modstandere af.

I denne Forbindelse skal jeg sige et Par Ord om den Ordning, der gaar saa mange Rygter om, og som vi Medlemmer af dette Ting har kunnet læse om i Dagspressen, men ikke er blevet informeret om paa nogen anden Maade. Det er typisk for det Demokrati, der hersker herhjemme, at Medlemmer af Folketinget ikke bliver informeret om de Planer, man har vedrørende det kongelige Teater, uden gennem Dagspressen. Vi ved ikke, om man agter at komme med Lovforslag — der tales saa meget om Forslag —, men sandsynligvis agter man ikke at gøre det; det skal vel gøres ved hemmelige Forhandlinger. Men hvad der er sivet ud i Dagspressen, er det nødvendigt at fæstne sig ved. Der er udkastet forskellige Planer om, at Statsradiofonien paa en eller anden Maade skal støtte det kongelige Teater, og det er rigtigt, som der er sagt, at man er gaaet væk fra det, som er det groveste af alt, og som vilde ophidse de fleste Vælgere mod dem, der stemte for det, nemlig at man forlangte, at Statsradiofonien, altsaa Lytterne, skulde yde 100 000 Kr. for at faa Raadighed over deres eget Hus. Men stadig forestiller man sig, at man skal aftage en vis Mængde af Kulturprodukter fra Teatret.

Den højtærede Undervisningsminister

siger, at der er ikke stillet nogen som helst Fordring, men Statsradiofonien mener til egen Fordel at kunne benytte det kongelige Teaters Spuespillere i dette Omfang. Men det har ikke været Tilfældet hidtil. Det har ikke været nødvendigt for Statsradiofonien hidtil at benytte det kongelige Teaters Skuespillere i en saadan Udstrækning, og skulde det ske i Fremtiden, vilde det sige, at man derigennem yderligere systematiserede Dobbeltbeskæftigelsen, som vi kender den saa meget indenfor Staten, og derved gør Arbejdsløsheden blandt Skuespillerne større, medens denne hidtil i nogen Grad er blevet modvirket derigennem, at Statsradiofonien har haft Brug for en Del af de Skuespillere, der har gaaet ledige paa Markedet. Men nu bliver de altsaa ramt, og det er ogsaa en Grund til at modsætte sig en saadan Ordning.

Endelig maa man overhovedet stille det Spørgsmaal: I hvor høj Grad kan det lade sig gøre at spille Hejgut med Lytternes Penge? Man forlanger i Licens 10 Kr. af hver Lytter, og Statsradiofonien ligefrem svømmer i Penge og har Vanskelighed ved at faa dem brugt. Man paabyrder Lytterne uden at spørge dem at betale en Teaterbygning, som er ubrugelig, som maa kasseres som brugt Jern og Beton, og om hvilken selv Statsradiofonien erklærer, at den ikke kan anvendes. Det er Udtryk for den Opfattelse, der har gjort sig gældende i Statsledelsen angaaende det kongelige Teater og Statsradiofonien o. s. v., og mod hvilken man ikke har hørt Protester fra dem, der nu protesterer mod at skulle betale Penge til det kongelige Teater, fordi deres Vælgere aldrig selv har Lejlighed til at komme der paa Grund af, at de geografisk er saa fjært fra København.

Altsaa, vi Kommuner er ikke Modstandere af Forslaget ud fra de samme Præmisser som Venstre, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) eller Retsforbundet, men fordi vi er Modstandere af den Kultur, som det kongelige Teater har skabt og opretholder og skal være Udtryk for, og som vi vil have erstattet med Arbejderkultur.

Hermed sluttede Forhandlingen om dette Afsnit.

Ændringsforslag Nr. 46 a
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 167—174
vedtoges uden Afstemning.